

---

*Комисия по правни въпроси
Председателят*

3.4.2019

Г-н Павел Свобода
Председател
Комисия по правни въпроси
БРЮКСЕЛ

Относно: Становище относно правното основание на становището относно правното основание на предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране на редица правни актове, предвиждащи използване на процедурата по регулиране с контрол, към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (COM(2016)0799 – 2016/0400(COD))

Уважаеми господин Председател,

В резултат на предварителното споразумение, постигнато на 12 февруари 2019 г. в хода на междуинституционалните преговори относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране на редица правни актове, предвиждащи използване на процедурата по регулиране с контрол, към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (2016/0400(COD) („Предложението“), включващо споразумението относно промяната на правното основание, което е резултат от приетото разделяне на предложението, координаторите на комисията по правни въпроси взеха решение на 18 февруари 2019 г. да предоставят становище съгласно член 39, параграф 3 от Правилника за дейността относно целесъобразността на правното основание на двете части на предложението, като резултат от неговото разделяне на две. Предварителното споразумение беше одобрено от Комитета на постоянните представители (Корепер) на 27 февруари 2019 г. и от комисията по правни въпроси на 4 март 2019 г. Разделянето впоследствие бе одобрено от Председателския съвет на 7 март 2019 г.

I – Контекст

С член 5а от Решение 1999/468/ЕО, изменено с Решение 2006/512/ЕО на Съвета („Решение за комитологията“), се въведе т.нар. „процедура по регулиране с контрол“ (ПРК). През 2008 и 2009 година бяха приети редица актове към тази процедура по регулиране с контрол („привеждане в съответствие към ПРК“)¹. С влизането в сила на Договора от Лисабон и в контекста на новата правна рамка, установена с членове 290 и 291 от ДФЕС, се предвиди преразглеждане на Решението за комитологията. При все това Регламент 182/2011 („Регламент за комитологията“), който беше приет за тази цел въз основа на член 291, параграф 3 от ДФЕС, съзнателно остави член 5а от Решението за комитологията, който създава ПРК, извън своя обхват. Член 5а трябваше да бъде временно запазен за целите на съществуващите правни актове, които се позовават на този член. От друга страна, беше предвидено въпросните достижения на правото на ЕС да бъдат адаптирани, както се предвижда в Договора от Лисабон, с цел да се гарантира правната сигурност. За тази цел през 2013 г. Комисията предложи да се завърши адаптирането към три широкообхватни предложения (т.нар. предложения „Omnibus“), приети от Парламента на първо четене през февруари 2014 г. на базата на доклади на комисията по правни въпроси. Въпреки това предложенията бяха оттеглени от Комисията, тъй като не беше намерено решение от страна на Съвета.

След като новото Междуйнституционално споразумение за по-добро законотворчество (ПА ВЛМ) влезе в сила на 13 април 2016 г., Комисията представи две нови предложения за адаптиране през декември 2016 г., едното с акцент върху законодателните досиета в областта на правосъдието², а другото с акцент върху останалите области на политиките (Предложението, обхващащо 168 правни актове).

В Обяснителния меморандум към предложението, в раздела относно избора на правно основание, Комисията подчертава, че *„Настоящото предложение се основава на правните основания на всички изменени основни актове“*. Това означава, че разпоредбите на Договора, формиращи правните основания на Предложението на Комисията, съответстват на всички разпоредби на Договора, включени в съответните правни основания на тези 168 правни акта. Правното основание на Предложението, както е представено от Комисията, беше следователно член 33, член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 64, параграф 2, член 91, член 100, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, буква б), член 168, параграф 4, буква а), член 168, параграф 4, буква б), член 172, член 192, параграф 1, член 207, член 214, параграф 3 и член 338, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Комисията

---

¹ Регламент (ЕО) № 1137/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за адаптиране към Решение 1999/468/ЕО на Съвета на някои актове, за които се прилага процедурата, предвидена в член 251 от Договора, във връзка с процедурата по регулиране с контрол – Адаптиране към процедурата по регулиране с контрол – част първа (ОВ L 311, 21.11.2008г., стр. 1), Регламент (ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 година за адаптиране към Решение 1999/468/ЕО на Съвета на някои актове, за които се прилага процедурата, предвидена в член 251 от Договора, във връзка с процедурата по регулиране с контрол – Адаптиране към процедурата по регулиране с контрол – втора част (ОВ L 87, 31.3.2009г., стр. 109), Регламент (ЕО) № 1103/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. за адаптиране към Решение 1999/468/ЕО на Съвета на някои актове, за които се прилага процедурата, предвидена в член 251 от Договора, във връзка с процедурата по регулиране с контрол – Адаптиране към процедурата по регулиране с контрол – част трета (ОВ L 304, 14.11.2008г., стр. 80).

² Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за адаптиране на редица правни актове в областта на правосъдието, предвиждащи използване на процедурата по регулиране с контрол, към членове 290 и 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз (2016/0399(COD)).

също така ясно заяви в обяснителния меморандум, че „Този инициатива е свързана изключително с процедурите, които трябва да се прилагат на равнището на Съюза при приемането на актове, основани на предоставени правомощия“.

Подходът на Комисията относно правното основание се придържа към подхода, възприет при привеждането в съответствие към ПРК и в предложенията Omnibus от 2013 г.

На 12 февруари 2019 г., преговарящите от трите институции постигнаха съгласие да разделят предложението Omnibus и закриха преговорите по 64 правни акта, обхванати в него. Те също така се споразумяха преговорите относно останалите 104 правни акта да продължат през следващия мандат.

След разделянето беше договорено, че разпоредбите на Договора, формиращи правните основания на първата одобрена част от Предложението, ще съответстват на разпоредбите на Договора, включени в съответните правни основания на 64-те правни акта, обхванати в тази част, и следователно разпоредбите на Договора, формиращи правните основания на останалата неодобрена част от Предложението, ще съответстват на разпоредбите на Договора, включени в правните основания на 104-те правни акта, обхванати в тази част.

За частта от Предложението на Комисията, одобрена в рамките на междуинституционалните преговори на 12 февруари 2019 г., правните основания относно 64-те правни акта са член 33, член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 91, член 100, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, буква б), член 168, параграф 4, буква б), член 172, член 192, параграф 1, член 207, параграф 2, член 214, параграф 3 и член 338, параграф 1 от ДФЕС. В сравнение с първоначалното предложение на Комисията, член 64, параграф 2 и член 168, параграф 4, буква а) от ДФЕС не са включени, защото те формират правното основание на правни актове, които не са включени в тази първа част.

Неодобрената част от Предложението на Комисията, която обхваща останалите 104 правни акта, ще бъде основана на разпоредбите на Договора, отнасящи се до съответните им правни основания, а именно член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 91, член 100, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, буква б), член 168, параграф 4, буква а), член 168, параграф 4, буква б), член 192, параграф 1 и член 338, параграф 1 от ДФЕС. Следва да бъде отбелязано, че член 64, параграф 2 от ДФЕС не се отнася до никой акт от 104-те останали правни акта и първоначалното му включване в Предложението не бе правилно.

II – Относими членове от Договорите

Следните членове са правните основания за първата част от Предложението на Комисията, одобрена от съзакондателите и отнасяща се до 64 правни акта.

Член 33 от ДФЕС, който се намира в главата относно митническо сътрудничество, гласи:

Член 33

(предишен член 135 от ДЕО)

В рамките на приложното поле на Договорите, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки за засилване на митническото сътрудничество между държавите членки и между тях и Комисията.

Член 43, параграф 2 от ДФЕС, който се намира в дял III относно селско стопанство и рибарство, гласи:

Член 43, параграф 2

(предишен член 37 от ДЕО)

(...) 2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет, създават общата организация на селскостопанските пазари, предвидена в член 40, параграф 1, и приемат останалите разпоредби, необходими за постигането на целите на общата селскостопанска политика и общата политика в областта на рибарството. (...)

Член 53, параграф 1 от ДФЕС, който се намира в главата относно правото на установяване в дела относно свободното движение на хора, услуги и капитали, гласи:

Член 53, параграф 1

(предишен член 47 от ДЕО)

1. За да се улесни започването и упражняването на дейност като самостоятелно заето лице, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, издават директиви, които имат за цел взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други доказателства за официални квалификации, както и за координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно достъпа до и упражняването на дейности като самостоятелно заети лица. (...)

Член 62, от ДФЕС, който се намира в главата за услуги в дела относно свободното движение на хора, услуги и капитали, гласи:

Член 62

(предишен член 55 от ДЕО)

Разпоредбите на членове 51 – 54 се прилагат по отношение на материята, уредена от настоящата глава.

Член 91 от ДФЕС, който се намира в дела относно транспорт, гласи:

Член 91

(предишен член 71 от ДЕО)

1. За целите на прилагането на член 90, като се вземат предвид специалните аспекти на превозите, Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, установяват:

- а) общи правила, приложими към международния транспорт от и към*

територията на държава членка или преминаване през територията на дадена държава членка;

- б) условията, при които превозвачите, които не пребивават в държава членка, могат да извършват транспортни услуги в тази държава;*
- в) мерки за подобряване на безопасността на транспорта;*
- г) други необходими разпоредби.*

2. При приемането на мерките, посочени в параграф 1, се вземат предвид случаите, при които тяхното прилагане би могло сериозно да засегне жизненото равнище и нивото на заетост в определени региони, както и експлоатацията на транспортното оборудване.

Член 100, параграф 2, от ДФЕС, който също се намира в дела относно транспорт, гласи:

Член 100, параграф 2

(предишен член 80 от ДЕО)

(...) 2. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да приемат съответните разпоредби относно морския и въздушния транспорт. Те действат след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите.

Член 114, който се намира в главата относно сближаване на законодателствата, гласи:

Член 114

(предишен член 95 от ДЕО)

1. Освен ако в Договорите не е предвидено друго, следващите разпоредби се прилагат за постигане на целите, заложиени в член 26. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат мерките за сближаване на законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите членки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар.

2. Параграф 1 не се прилага за данъчни разпоредби, за разпоредби, отнасящи се до свободното движение на хора, нито пък за тези, отнасящи се до правата и интересите на заетите лица.

3. В своите предложения, предвидени в параграф 1, в областта на здравето, сигурността, защитата на околната среда и защитата на потребителите, Комисията приема за база високо равнище на защита, като взема под внимание, по-специално, всяко ново развитие, основаващо се на научните факти. В рамките на съответните си правомощия, Европейският парламент и Съветът също ще полагат усилия да постигнат тази цел.

4. Ако след приемане от Европейския парламент и Съвета, от Съвета или от Комисията, на мярка за хармонизиране, една държава-членка счете за необходимо да запази националните си разпоредби, на основание значими нужди, посочени в член 36 или отнасящи се до защитата на околната или работната среда, тя уведомява Комисията за тях и посочва основанията за тяхното запазване.

5. Освен това, без да се засягат разпоредбите на параграф 4, ако след приемането от Европейския парламент и Съвета, от Съвета или от Комисията, на мярка за хармонизиране, държава-членка счете за необходимо да въведе национални разпоредби, основаващи се на нови научни доказателства, свързани със защитата на околната или работната среда поради специфичен проблем на тази държава-членка, който е възникнал след приемането на мярката за хармонизиране, тя уведомява

Комисията за предприетите мерки и за основанията за тяхното приемане.

6. В срок от шест месеца след уведомяванията, посочени в параграфи 4 и 5, Комисията одобрява или отхвърля въпросните национални разпоредби, след като установи дали те представляват или не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите членки, и дали пречат или не пречат функционирането на вътрешния пазар. При липса на решение на Комисията в този срок националните разпоредби, посочени в параграфи 4 и 5, се считат за одобрени.

Когато това е оправдано поради сложността на въпроса и при липса на опасност за човешкото здраве, Комисията може да уведоми заинтересованата държава-членка, че срокът, посочен в настоящия параграф, може да бъде продължен за нов период от шест месеца.

7. Когато, в съответствие с параграф 6, на държава-членка е разрешено да запази или да въведе национална разпоредба, дерогираща прилагането на мярката за хармонизиране, Комисията незабавно преценява дали да предложи привеждането в съответствие на тази мярка.

8. Когато държава членка повдигне специфичен проблем, свързан с общественото здраве в област, която е била обект на предходни мерки за хармонизиране, тя уведомява Комисията, която незабавно преценява дали да предложи подходящи мерки на Съвета.

9. Чрез дерогация от процедурата, предвидена в членове 258 и 259, Комисията и всяка държава членка могат пряко да сезират Съда на Европейския съюз, ако счита, че друга държава членка упражнява неправомерно правомощията, предвидени в настоящия член.

10. Посочените по-горе мерки за хармонизиране съдържат, в съответните случаи, защитна клауза, предоставяща на държавите членки правото да приемат временни мерки, основаващи се на една или повече икономически причини, посочени в член 36 и подчинени на процедура на контрол от Съюза.

Член 153, параграф 2, буква б), който се намира в дела относно социалната политика, гласи [с добавено пояснение]:

Член 153, параграф 2, буква б)

(предишен член 137 от ДЕО)

(...) 2. За целта [тоест с оглед постигането на целите на член 151, чрез подкрепата на ЕС и допълването на дейностите на държавите членки в областите, изброени в параграф 1], Европейският парламент и Съветът:

а) (...)

б) могат да приемат в областите, изброени в параграф 1, букви а) – и), посредством директиви, минимални изисквания, които следва да бъдат приложени постепенно, като се имат предвид условията и техническите правила във всяка държава членка. Тези директиви избягват налагането на административни, финансови и правни ограничения по начин, който би попречил на създаването и развитието на малки и средни предприятия. (...)

Член 168, параграф 4, буква б), който се намира в дела относно обществено здраве, гласи:

Член 168, параграф 4, буква б)

(предишен член 152 от ДЕО)

(...) 4. Чрез дерогация от член 2, параграф 5 и член 6, буква а), и съгласно член 4, параграф 2, буква к), Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, допринася за постигането на целите, посочени в настоящия член, като приема с цел преодоляване на общите проблеми на безопасността:

а) (...)

б) мерки във ветеринарната и фитосанитарната област, които имат за пряка цел закрилата на общественото здраве; (...)

Член 172, който се намира в дела относно създаването и развитието на трансевропейски мрежи, гласи:

Член 172

(предишен член 156 от ДЕО)

Насоките и другите мерки, посочени в член 171, параграф 1, се приемат от Европейския парламент и Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социалния комитет и Комитета на регионите.

Основните насоки и проектите от общ интерес, които се отнасят до територията на държава-членка, изискват одобрението на заинтересованите държави-членки.

Член 192, параграф 1, от ДФЕС, който се намира в дял XX относно околна среда, гласи:

Член 192

(предишен член 175 от ДЕО)

1. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура и след консултация с Икономическия и социален комитет и с Комитета на регионите, приемат решения относно действията, които Съюзът трябва да предприеме, за да постигне целите, посочени в член 191. (...)

Член 207, който се намира в дела относно общата търговска политика, гласи:

Член 207

(предишен член 133 от ДЕО)

1. Общата търговска политика се основава на единни принципи, по-специално по отношение на промените в тарифните ставки, сключването на тарифни и търговски споразумения в областта на търговията със стоки и услуги, и търговските аспекти на интелектуалната собственост, преките чуждестранни инвестиции, уеднаквяването на мерките за либерализиране, експортната политика, както и мерките за търговска защита, включително онези, които следва да се предприемат в случай на дъмпинг или субсидии. Общата търговска политика се провежда съгласно принципите и целите на външната дейност на Съюза.

2. Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки за определяне на рамката, в която се осъществява общата търговска политика.

3. Когато трябва да се договарят и сключват споразумения с една или повече трети страни или международни организации, се прилага член 218 при спазване на специфичните разпоредби на настоящия член.

Комисията представя препоръки на Съвета, който я упълномощава да започне необходимите преговори. Съветът и Комисията са длъжни да следят за съвместимостта на договорените споразумения с вътрешните политики и правила на Съюза.

Тези преговори се водят от Комисията в консултация със специален комитет, назначен от Съвета, който я подпомага в тази задача, и в рамките на указанията, които Съветът може да ѝ отправи. Комисията докладва редовно на специалния комитет, както и на Европейския парламент, относно хода на преговорите.

4. Съветът действа с квалифицирано мнозинство относно договарянето и сключването на споразуменията, посочени в параграф 3.

По отношение на договарянето и сключването на споразумения в областта на търговията с услуги и търговските аспекти на интелектуалната собственост, както и по отношение на преките чуждестранни инвестиции, Съветът действа с единодушие, когато съответното споразумение съдържа разпоредби, за които се изисква единодушие за приемането на вътрешни правила.

Съветът действа с единодушие и относно договарянето и сключването на споразумения:

а) в областта на търговията с културни и аудиовизуални услуги, когато съществува риск тези споразумения да засегнат културното и езиково многообразие на Съюза;

б) в областта на търговията със социални, образователни и здравни услуги, когато съществува риск тези споразумения сериозно да нарушат организацията на тези услуги на национално равнище и да засегнат отговорността на държавите-членки по предоставянето на тези услуги.

5. Договарянето и сключването на международни споразумения в областта на транспорта се уреждат от разпоредбите на дял VI, трета част, и на член 218.

6. Упражняването на компетентността, предоставена от настоящия член в областта на общата търговска политика, не засяга разграничаването на компетентността между Съюза и държавите-членки, и не води до хармонизиране на законовите или подзаконовите разпоредби на държавите-членки, доколкото Договорите изключват такова хармонизиране.

Член 214, параграф 3, който се намира в главата относно хуманитарна помощ, гласи:

Член 214, параграф 3

(...) 3. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват мерки за определяне на рамката, в която се провеждат действията на Съюза в областта на хуманитарната помощ. (...)

Член 338, параграф 1, който се намира в част седма на ДФЕС, относно общи и заключителни разпоредби, гласи:

Член 338

(предишен член 285 от ДЕО)

1. Без да се засягат разпоредбите на член 5 от Протокола за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, Европейският

парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, приемат мерки за изготвянето на статистически данни, когато това е необходимо за изпълнението на дейността на Съюза. (...).

III – Съдебна практика относно правното основание

Съгласно установената практика на Съда „изборът на правното основание на общностен акт трябва да се основава на обективни критерии, които да могат да бъдат предмет на съдебен контрол, сред които са по-специално целта и съдържанието на акта“³. Следователно изборът на неправилно правно основание може да представлява основание за отмяна на въпросния акт.

Ако става въпрос за няколко правни основания, следва да бъде установено дали предложеният акт:

1. има повече от една цел, или е съставен от няколко части, едната от които може да бъде определена като основна или преобладаваща цел или част, докато другата е само акцесорна; или
2. преследва едновременно няколко цели или е съставен от множество неразривно свързани съставни части, без една от тях да е второстепенна по отношение на другата или да е опосредена от нея.

Съгласно практиката на Съда в първия случай актът трябва да има едно-единствено правно основание, а именно правното основание, което съответства на основната или преобладаващата цел или съставна част, а във втория случай актът може да бъде основан на съответните различни правни основания.⁴

Макар че изборът на правно основание по принцип не следва да зависи от избора, направен за предходни законодателни актове, съгласно постоянната съдебна практика определянето на правното основание на акт трябва да се извърши при отчитане конкретно на неговите цел и съдържание, а не с оглед на правното основание, използвано за приемането на други актове на Съюза, които евентуално може да притежават сходни характеристики. При все това, когато даден законодателен акт е замислен само като допълнение или корекция на друг законодателен акт, без да се променя първоначалната му цел, законодателят на ЕС има пълното право да посочи като основание на последния акт правното основание на първия акт.⁵

IV – Цел и съдържание на Предложението

Договорът от Лисабон въвежда делегирани актове и актове за изпълнение, в това число и ясно разграничаване между тях (съответно членове 290 и 291 от ДФЕС). В резултат на влизането в сила на Договора от Лисабон, редица актове, предхождащи Договора от Лисабон, които съдържат позоваване на процедурата по регулиране с контрол (ПРК),

³ Дело С-45/86 (*Комисията срещу Съвета* (Общи тарифни преференции) [1987] ECR 1439, точка 5; Дело С-440/05 (*Комисията срещу Съвета* [2007] ECR I-9097; Дело С-411/06 *Комисията с/у Парламента и Съвета*, [2009] ECR стр. I-7585.

⁴ Вж. решение на Съда по дело С-411/06, цитирано по-горе, т. 46 – 47.

⁵ Вж. решение на Съда от 21 юни 2018 г., *Полша/Парламент и Съвет*, С-5/16, EU:C:2018:483, стр. 49 и 69 и цитираната съдебна практика.

все още се нуждаят от адаптиране към член 290 и член 291 от ДФЕС.

Предложението обхваща, както беше посочено по-рано, правните актове, включени в трите законодателни предложения за привеждане в съответствие, приети от Комисията през 2013 г., както и акт, който не беше обхванат от Предложението от 2013 г., но който изисква привеждане в съответствие, и който беше добавен към това Предложение. То не включваше актове, по които междуременно са били направени индивидуални законодателни предложения.

Законодателният подход, избран в Предложението, е внасяне на изменение(я) във всеки съответен правен акт.

По-конкретно, разпоредбата, съдържаща значителното оправомощаване за ПРК, е преформулирана, като следва формулировка, приета при стандартните клаузи за членове, делегиращи правомощия. Стандартният член относно упражняването на делегирането е включен във всеки акт, а позоваванията на ПРК са заличени. В някои случаи съзаконодателите решиха, че не е необходимо да се дават правомощия и се ограничиха до заличаване на ПРК.

Според обяснителния меморандум към Предложението, тази инициатива „*е свързана изключително с процедурите, които трябва да се прилагат на равнището на Съюза при приемането на актове, основани на предоставени правомощия*“.

Адаптациите и измененията, които следва да бъдат направени на основата на Предложението, се отнасят до процедури, приложими само на равнището на Съюза, и следователно са независими от всякакви мерки за приемане в националното право. Следователно, в случай на директиви, държавите членки няма нужда да ги транспонират.

V – Определяне на целесъобразното правно основание

По принцип фактът, че Предложението се основава на правните основания на всички изменени правни актове, не е проблемен от правна гледна точка.

Въпреки това е вярно, както Правната служба правилно посочи, че някои от въпросните правни актове са директиви, докато настоящото Предложение на Комисията е за приемането на регламент. По-конкретно член 53, параграф 1 и член 153, параграф 2, буква б) от ДФЕС, които представляват две от правните основания на одобрената част от Предложението, позволяват на Парламента и на Съвета да приемат директиви, а не регламенти.

Както ясно се вижда от първоначалния избор на правни основания от Комисията и от споменатите по-горе цел и съдържание на Предложението, то няма за цел да изменя правните актове в обичайния смисъл на термина. Напротив, неговата цел е привеждане на законодателството, позоваващо се на процедурата по регулиране с контрол, в съответствие с правната рамка, въведена с Договора от Лисабон. То не предполага транспониране от страна на държавите членки.

Следва също да се отбележи, че подходът на Комисията относно правното основание за Предложението се придържа към подхода, възприет при привеждането в съответствие към ПРК и в предложенията „Omnibus“ от 2013 г.

Вземайки предвид гореизложеното, следователно може да се приеме, че по този регламент редица директиви ще бъдат изменени в рамките на ограниченията, представени по-горе.

VI – Заключение и препоръка

С оглед на представения по-горе анализ, член 33, член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 91, член 100, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, буква б), член 168, параграф 4, буква б), член 172, член 192, параграф 1, член 207, параграф 2, член 214, параграф 3, и член 338, параграф 1 от ДФЕС представляват подходящото правно основание за постигнатото предварително споразумение.

В същото време член 43, параграф 2, член 53, параграф 1, член 62, член 91, член 100, параграф 2, член 114, член 153, параграф 2, буква б), член 168, параграф 4, буква а), член 168, параграф 4, буква б), член 192, параграф 1 и член 338, параграф 1 от ДФЕС представляват подходящото правно основание за втората част на Предложението, която следва да бъде приета от Парламента като негова позиция на първо четене.

На заседанието си на 1 април 2019 г., комисията по правни въпроси съответно реши единодушно⁶, с 14 гласа „за“, да препоръча, след разделянето на Предложението, горепосоченото да се счита за правно основание за предварителното споразумение, както беше предложено в текста, приет от Корепер на 27 февруари 2019 г., и одобрено от комисията по правни въпроси на 4 март, както и за позицията на Парламента на първо четене по отношение на 104-те останали акта от втората част на Предложението.

С уважение,

Павел Свобода

---

⁶ На окончателното гласуване присъстваха: Павел Свобода (председател), Жан-Мари Кавада (заместник-председател), Мади Делво (заместник-председател), Макс Андерсон, Мари-Кристин Бутоне, Паскал Дюран, Саджад Карим, Силвия-Ивон Кауфман, Юлия Реда, Евелин Регнер, Виржини Розиер, Йозеф Сайер, Джули Уорд, Тадеуш Звевка, Милена Трошчински (за Жил Льобретон съгласно член 200, параграф 2)